

KAPITOLA 2

Seattle, současnost...

Mrzí mě, že nesu špatné zprávy,“ prohlásila Catalina. Pro oznámení, o němž věděla, že buď klientce zlomí srdce, nebo ji rozčílí, nebo obojí, používala jemný uklidňující hlas. „Obávám se, že se při našem vyšetřování objevila spousta výstražných znamení. Řeknu to na rovinu. Angus Hopper není mužem, kterým předstírá, že je.“

Tohle bylo hodně mírně řečeno, pomyslela si. Hopper byl opravdový ničema. Vyšetřování, které s Olivíí provedly, přineslo jasné důkazy, že je to slizký užvaněný podvodník, který tahá ze zranitelných žen jejich celoživotní úspory. Jenže to nebylo to nejhorší. Hopper byl i násilník.

„Vím, že bych vám měla být vděčná,“ pravila Marsha Matsonová. „Uchránily jste mě před tím, co by bylo bezpochyby mojí největší chybou v životě. Ovšem doufala jsem v odlišný výsledek.“

Matsonová byla hubená nervózní žena krátce přes čtyřicet. Jako úspěšná realitní makléřka si vydělala na prosperujícím seattleském trhu značné množství peněz. Její osobní život však představoval řadu zklamání. Dvakrát se provdala a rozvedla. V obou případech ji manžel opus-

til kvůli mladší ženě. Nyní ji byla Catalina nucena informovat, že její nejnovější pan Pravý je další pan Nepravý.

„Rozumím,“ řekla Catalina. „S mojí společnicí jsme taky doufaly, že budou výsledky více uspokojující. Zjistily jsme ovšem tohle: většina toho, co vám Hopper napovídal o své minulosti, je lež. Nikdy nesloužil v armádě a nikdy neobdržel žádné medaile. Nepromoval na Stanfordu. Nikdy nevydělal jmění založením IT společnosti. Mám ale dojem, že jste měla ohledně pravdy jistá podezření. Proto jste přišla do Agentury Larková & LeClairová.“

„Příliš často mi vykládal o svých hrdinských činech v různých válečných zónách a ty řeči o založení IT společnosti zněly až moc dobře, než aby to byla pravda.“ Marsha se zvedla ze židle a přistoupila k oknu. Chvilí z něj tiše vyhlížela na deštěm zmáčené velkoměsto. „Celý svůj dospělý život pracuju v byznysu. Ráda si myslím, že mám poměrně dobrý detektor na lži, ale tentokrát mě skoro zklamal.“

„Měla jste pravdu, když jste poslouchala svoji intuici,“ potvrdila Catalina. „Příliš mnoho lidí si nevšímá toho, co se jim vnitřní hlas snaží říct. Raději věří tomu, čemu chtějí věřit, nebo se bojí, že budou vypadat jako blázni nebo paranoici, pokud poslechnou volání intuice.“

Právě tenhle překvapující postřeh přivedl Catalinu a Olivii k rozhodnutí otevřít si soukromou vyšetřovací agenturu. Byly vychovávány, aby věřily své intuici. Všichni ve Fogg Lakeu ji přijímali jako normální a přirozenou věc. Jasně, tu a tam přinášela zavádějící či zmatené informace a rozhodně existovaly chvíle, kdy lidé záměrně ignorovali jemné varovné signály, ale většinou přinejmenším uznali rizika.

A proto je překvapilo, že lidé ve zbytku světa svoji intuici potlačují, zvláště když jde o záležitosti peněz anebo srdce.